

Svar:

Efter artikel 3 i den europæiske udleveringskonvention må udlevering ikke tillades for en forbrydelse, som af den stat, over for hvilken udleveringsbegæringen er fremsat, betragtes som en politisk forbrydelse. Det antages, at denne bestemmelse indebærer, at staterne efter konventionen er forpligtede til at afslå udlevering for forbrydelser, som de anser for politiske forbrydelser.

Artikel 2 i den europæiske terrorismekonvention har karakter af en fravigelse fra denne internationale forpligtelse til at afslå udlevering for politiske forbrydelser. For så vidt angår de af artikel 2 omfattede forbrydelser, indebærer bestemmelsen, at staterne i international henseende har *ret* til at foretage udlevering, uanset om de pågældende forbrydelser betragtes som politiske forbrydelser. I modsætning til artikel 1 i terrorismekonventionen vil artikel 2 derimod aldrig medføre en pligt til at foretage udlevering. Der henvises til den vedlagte explanatory report side 13, pkt. 40.

Efter dansk ret kan udlevering alene ske, når udleveringslovens betingelser er opfyldt. Udlevering for de forbrydelser, der omfattes af artikel 2, i tilfælde, hvor vedkommende forbrydelse anses for en politisk forbrydelse, ville være i strid med udleveringslovens § 5. En anvendelse af adgangen efter artikel 2 til at udlevere uanset forbrydelsens politiske karakter ville derfor nødvendiggøre en ændring af udleveringsloven. En sådan lovændring er ikke foreslået, idet regeringen ikke finder det rigtigt at gøre brug af den udleveringsret, som følger af artikel 2. Regeringens indstilling gør det imidlertid ikke nødvendigt at tage forbehold over for artikel 2, da denne bestemmelse som nævnt aldrig kan medføre pligt til at udlevere, men alene indebærer, at staterne i deres indbyrdes forhold får en udvidet ret til at udlevere.

Som det fremgår af det anførte, kan spørgsmålet besvares benægtende.

Spørgsmål 9:

»Forpligter art. 2 sammenholdt med art. 1, litra d, til udlevering, hvis hjemlandet eller gerningslandet kræver det, i tilfælde f. eks. af kidnapning eller mord *uden* politisk motiv?

Gælder forpligtelsen også, hvis modtagerlandet har dødsstraf for den pågældende forbrydelse?

Hvordan forholder en sådan forpligtelse sig til den gældende danske udleveringslovgivning?»

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 8, indebærer artikel 2 ikke i noget tilfælde en forpligtelse til at foretage udlevering.

Spørgsmålet om udlevering for ikke-politiske forbrydelser berøres ikke på nogen måde af artikel 2 eller af konventionens øvrige bestemmelser. Om Danmark er forpligtet til at udlevere gerningsmanden til en ikke-politisk forbrydelse, afhænger af de danske udleveringsaftaler med andre lande, navnlig den europæiske udleveringskonvention.

Terrorismekonventionen angår heller ikke på nogen måde spørgsmålet om udlevering til lande, der har dødsstraf for den forbrydelse, for hvilken udlevering begæres. Efter udleveringslovens § 10, nr. 3, kan udlevering kun ske på vilkår, at dødsstraf ikke må fuldbyrdes for den pågældende handling. Efter de udleveringsaftaler, som Danmark har indgået med andre lande, er Danmark aldrig forpligtet til at udlevere uafhængigt af dette vilkår.

Spørgsmål 10:

ad art. 3. »Der ønskes en redegørelse for de bestemmelser i udleveringstraktater og -ordninger indgået af danske regeringer, som efter denne bestemmelse sættes ud af kraft.«

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er det justitsministeriets opfattelse, at Danmark ved ratifikationen af konventionen bør gøre brug af adgangen til at tage forbehold efter artikel 13.

Såfremt Danmark ratificerer konventionen med dette forbehold, vil ingen bestemmelser i bestående udleveringstraktater eller -ordninger blive sat ud af kraft i forholdet mellem Danmark og andre kontraherende stater.

Hvis konventionen derimod ratificeres uden forbehold, vil artikel 3 medføre, at de bestemmelser i de mellem Danmark og andre kontraherende stater bestående udleverings-trakter eller -ordninger, der angår nægtelse af udlevering for politiske forbrydelser, sættes ud af kraft for så vidt angår forbrydelser, der er omfattet af konventionens artikel 1. I forholdet mellem Danmark og Europarådets